

Nogometaš

EUROPEAN
QUALIFIERS

POVRATAK VATRENIH NA POLJUD

MODRIĆ I HUNS U FIFA 11 |

FUTSAL HRVATSKA U19
U FINALU EP |

IGOR BIŠĆAN
NOVA STRUČNA VIZIJA U21

POZITIVNE VIBRACIJE

Po sada malo, ali ipak tradiciji Nogometaša, izdanje u listopadu najviše se bavi natjecateljskim temama. Jedan od ključnih razloga je što vrijedni djelatnici HUNS-a imaju nešto manje obveza u ljetnom razdoblju. To manje treba uzeti s rezervom jer je inače radni ritam i brojnost putovanja za njih tijekom godine vrlo visokog intenziteta.

Iz aktivnosti HUNS-a smo naravno izdvojili one iz okvira kontinuiteta. Jedna od važnijih je svakako aktivna uloga Nogometnog sindikata u organizaciji glasanja za FIFPro The Best, odnosno najbolju jedanaesticu svijeta. Radi se o vrlo cijenjenom izboru, u sinergiji s FIFA-om, a u kojem više od 20 tisuća profesionalnih nogometaša, članova nacionalnih nogometnih sindikata udruženih u krovnu organizaciju FIFPro, glasuju za najbolje pojedince na svijetu.

S velikim zadovoljstvom ističemo da je prvi put u tom glasanju prvoligaških i drugoligaških nogometaša sudjelovala i Prva HNLŽ. Glas nogometašica je i kroz ovo glasanje simbolički potvrđen kao sve snažniji glas ženskog nogometa. To se uostalom moglo jako dobro vidjeti i u kulturnoj Scali u Milanu, gdje se održala ovogodišnja edicija FIFA-ine svečanosti izbora najboljih, The Best. Nogometašice su dobile, napokon, više prostora, kojeg i zaslužuju temeljem velikog napretka kojeg ženski dio nogometa iskazuje iz godine u godinu. Nadajmo se da će se globalna ekspanzija ženskog nogometa, kojem FIFA poklanja punu pažnju, osjetiti i u Hrvatskoj. Prije svega u poboljšanju uvjeta za nogometašice, a potom i u svim drugim statusnim razinama.

U Milanu je Hrvatska, uz predsjednika HUNS-a Darija Šimića, bila zastupljena i među laureatima. Prošlogodišnji pobjednik u kategoriji najboljeg svjetskog igrača, The Best, Luka Modrić i ovaj se put našao među odabranima. Kapetan Hrvatske, peti put u karijeri, uvršten je u najbolju momčad svijeta za 2019. godinu. To je još jedno veliko priznanje 34-godišnjem Zdravku Radmanu, a usporedno i još jedan veliki plus rejtingu hrvatskog nogometa.

U tom kontekstu je već drugu sezonu zaredom iznimno učinkovit Dinamo. Nakon što su prošle sezone srušili neugodnu tradiciju i napokon ostvarili proljeće u Europi, Nenad Bjelica i njegovi igrači otišli su korak naprijed. Plasman u Ligu prvaka, sam po

sebi veliki napredak i osobito financijski plus za klub, dodatno je oplođen vrlo dobrim startom. Pobjeda i igra protiv jake Atalante razgalila je dušu navijača Modrih, a poraz u Manchesteru od moćnog Cityja bio je častan. Dinamo je pokazao da može biti ravnopravan u borbi za još jedan, donedavno teško zamisliv cilj, a to je proljeće u Ligi prvaka. Glavni konkurenti bit će im momčad Šahtara, dok se s Atalantom vjerojatno mogu razračunati glede mogućeg trećeg mjesta i ostanka u EURO ligi. Kako god bilo, Dinamo je napravio sjajne stvari, afirmirao nekoliko igrača za reprezentaciju, a uz to donio uz koeficijente rejtinga HNL-a, veliki novac za prvoligaše. Oko 3,5 milijuna kuna bit će snažna injekcija financijskom zdravlju posebice tzv. manjih klubova.

Bavimo se i reprezentacijom, koju očekuje završnica kvalifikacija za EURO. One su mogle već biti uspješno okončane, ali će se viza za EP tražiti u posljednjih 90 minuta protiv Slovačke. Na formu reprezentacije značajan utjecaj imali su statusi u klubovima pa smo se pozabavili i uvijek opterećujućim pitanjima njihovih transfera.

U ovom broju bavimo se i novim pozitivnim koracima hrv. nogometa, a to je i povratak reprezentacije na Poljud, zatim odličan uspjeh U19 futsal reprezentacije na EURU. Dužnu pažnju posvećujemo značajnom stručnom, ali i pojačanju HNS-a u smislu ideje funkcioniranja, kako se može shvatiti imenovanje Igora Biščana za izbornika U21 reprezentacije. Isto tako, u smislu napredovanja u struci, simbolički ističemo angažman Ivice Landeka u drugoligašu Kustošiji. Landeka, koji je godinama nesebično radio s igračima bez ugovora u HUNS-ovom ljetnom kampu, sada se pokazuje uspješnim kormilarom momčadi koja je u prvenstvo startala s pet poraza, da bi se uz novog trenera rapidno bodovno na tablici i posebno igrom podigla na višu razinu. Želimo mu da tako nastavi, kao i sve dobre vijesti u hrvatskom nogometu.

Impressum

Godina 5 / broj 19
Listopad 2019.

Nogometaš

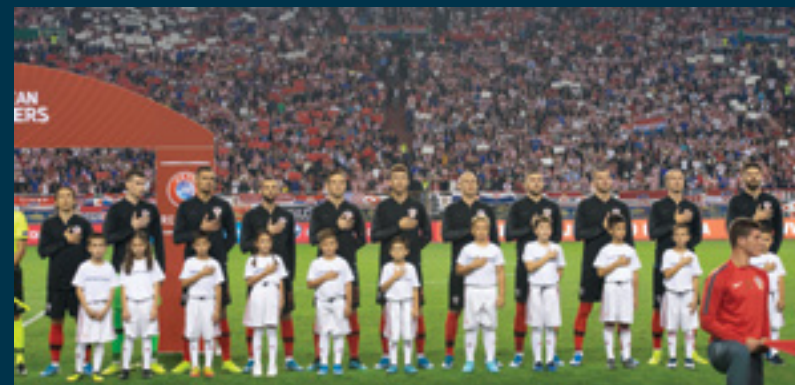
Glasilo Hrvatske udruge
"Nogometni sindikat"

Izvršni urednik: Mario Jurić
Vanjski suradnici: Robert Matteoni,
Mladen Bariša
Lektorica: Olivera Peroli Žodan
Grafika i dizajn: Drei Design
Tisak: Quo Vadis

NOGOMETAS IZLAZI
SVAKA TRI MJESECA

Nogometaš

- 2 UVODNIK
- 3 SADRŽAJ
- 4 THE BEST – FIFPRO 11
- 6 DINAMO U LIGI PRVAKA
- 9 EUPIJEV PRIMJER
- 10 REGIONALNI SASTANAK SINDIKATA U SKOPLJU
- 11 STUDIRANJE NA UCN-u I ASPIRI
- 12 PORTRET IVICA LANDEKA
- 14 FINIŠ KVALIFIKACIJA ZA EURO 2020
- 16 POVRATAK VATRENIH NA POLJUD
- 18 IGOR BIŠČAN NA ČELU MLADIH
- 20 SEOBA VATRENIH
- 24 VELIKI USPJEH FUTSAL U19
- 26 MENTALNI TRENING
- 27 IN MEMORIAM

THE
BEST
FIFA FOOTBALL AWARDS 2019

DODJELA WORLD 11 NAGRADA
NA SVEČANOSTI THE BEST U MILANU

MODRIĆ PETI PUT U NAJBOLJIH 11 NA SVIJETU

THE
BEST
FIFA FOOTBALL AWARDS 2019

Tijekom srpnja i kolovoza Hrvatska udruge „Nogometni sindikat“ provela je u Hrvatskoj glasanje za najboljih 11 svijeta, tzv. WORLD 11, a u suradnji s FIFPro-om i u konačnici FIFA-om.

U glasanju su sudjelovali isključivo seniori Prve i Druge nogometne lige, uz jedan novitet koji je bio vidljiv već i na samim glasačkim listićima. Naime, u isto su vrijeme glasale i seniorke ženskih nogometnih klubova, što dosad nije bio slučaj. Tom malenom, ali važnom promjenom dalo se na značaju ženskom nogometu. Ujedno je FIFPro želio poslati snažnu poruku da je ženski nogomet jednako vrijedan da u isto vrijeme stane uz bok muškome. U Hrvatskoj su tako glasale seniorke iz Prve HNLŽ.

Za razliku od nekoliko prošlih dodjela ovogodišnja se održala prvi put u Milanu, 23. rujna u milanskoj La Scali.

S obzirom da ni ove godine među uzvanicima nije bilo Cristiana Ronalda dalo se pretpostaviti da će glavnu nagradu dobiti njegov tzv. ljeti neprijatelj, Lionel Messi što se na kraju pokazalo točnim. Nakon proglašenja najboljih u

konkurenciji vratara i trenera, uslijedila je dodjela nagrada najboljoj momčadi u 2019. godini.

Najboljih 11 FIFPRO i FIFA za 2019. godinu su: Alisson (Liverpool), Sergio Ramos (Real), Matthijs De Ligt (Ajax, Juventus), Virgil Van Dijk (Liverpool), Marcelo, Luka Modrić (Real) Eden Hazard (Chelsea, Real), Frenkie De Jong (Ajax, Barcelona), Lionel Messi (Barcelona), Cristiano Ronaldo (Juventus) i Kylian Mbappe (PSG).

Najvažniji dio večeri bilo je proglašenje najboljeg FIFPRO i FIFA igrača u 2019. godini, a u završnoj konkurenciji su bili: Cristiano Ronaldo, Lionel Messi i Virgil Van Dijk. Nagrada je na kraju otišla u ruke Argentinca Lionela Messija koji je ovu nagradu dobio rekordni, šesti put. Vrijedi napomenuti da je članica reprezentacije SAD-a, Megan Rapinoe, proglašena najboljom nogometašicom svijeta u 2019. godini.

Najboljim trenerom proglašen je menadžer europskog prvaka Liverpoola, Jürgen Klopp, a za najbolju trenericu izbornica svjetskih prvakinja SAD-a, Jill

Ellis. Najbolji vratar svijeta prema izboru FIFPRO i FIFA za 2019. godinu je Alisson Becker iz Liverpoola, dok je Mađar Daniel Zsori postigao najljepši pogodak sezone i osvajač je 'Puskas nagrade'. Nagradu za fair-play dobio je menadžer Leeds Uniteda, Marcelo Bielsa jer je naredio svojim igračima da puste pogodak svom protivniku nakon što su oni postigli gol, dok je protivnički igrač ozlijeđen ležao na travnjaku.

U najbolju žensku World 11 momčad uvrštene su: Sari van Veenendaal, Lucy Bronze, Nilla Fischer, Kelley O'Hara, Wendie Renard, Julie Ertz, Amandine Henry, Rose Lavelle, Marta, Alex Morgan i Megan Rapinoe. Najbolja vratarica svijeta je čuvarica mreže svjetskih doprvakinja Nizozemki i madridskog Atletica, Sari Van Venendal. Nagradu joj je uručio najbolji afrički nogometaš svih vremena, veliki Kamerunac Samuel Eto'o.

Najemotivniji trenutak večeri definitivno je bila dodjela nagrade za najbolju navijačicu koju je dobila Brazilka Silvia Grecco, majka koja svog sina s posebnim potrebama, slijepog Nicholas, vodi na svaku utakmicu njihovog voljenog Palmerirasa i na taj način oduševljavaju javnost.

Drago nam je za sve dobitnike i dobitnice ove nagrade, ali nas više od svega raduje

činjenica da je Luka Modrić i ove godine sastavni dio najbolje momčadi svijeta, i to već peti put. Modrić je naime biran u najboljih 11 igrača svake godine otkako FIFA samostalno organizira ovu dodjelu, a bio je u najboljih 11 za sezonu 2014./2015. u izboru FIFPro-a. To samo potvrđuje koliko kolege mu profesionalci prepoznaju, ali i nagrađuju njegov kontinuirani rad, vidljiv u njegovoj standardnoj visokoj razini!

HRVATSKI PRVAK IGRA ODLIČNO U EUROPI,
POMAŽE SEBI I PRVOJ HNL

MODRI U LIGI PRVAKA, NAPOKON, KAO PROTAGONISTI

dinamo je 28. kolovoza stigao u Trondheim. Sa značajnim rezultatskim kapitalom iz Maksimira (2:0) i statistikom koja je poticala optimizam u redovima hrvatskog prvaka pred revanš s Rosenborgom: od 2011. i utakmice s Malmöom, Dinamo nije izgubio kvalifikacijski susret na europskim gostovanjima (a odigrao ih je – 22)!

- Ostvarili smo dobar rezultat u prvoj utakmici, ali još nas puno posla i iskušenja čeka u Norveškoj – upozoravao je svoje igrače Nenad Bjelica. Trener Dinama bio je u pravu. Rosenborg se na svom terenu pokazao goropadnim rivalom. Norvežani su prvih 45 minuta susreta – „kucali na vrata“ Lige prvaka. Već tada su mogli izravnati zagrebački rezultat, a po prigodama se dočepati i dobitnih – 3:0. Međutim, sve do 71. minute imali su minimalnih 1:0, utakmica je bila – na vagi. A tada se pojavio Amer Gojak (pet minuta ranije ušao je u igru) i jednim pogotkom ustrijelio sve nade i ambicije norveške momčadi. Bio je to gol (Gojak ga je posvetio svom djedu) kakav se postiže jednom u karijeri.

- Ma, briga me kako smo igrali. Bitno je da smo ušli u Ligu prvaka. Prošle sezone smo igrali dobro, a nismo uspjeli. Bolje je ovako –

filozofiju nogometnog uspjeha u nekoliko je rečenica sročio Dinamov stoper, Emir Dilaver.

I dok su Norvežani lamentirali o nogometu kao nepredvidivoj i iracionalnoj igri, u Maksimiru su zbrajali sve prednosti plasmana u Ligu prvaka. Osim prestižnog statusa sudionika elitnog natjecanja hrvatski je prvak ostvario zaradu od 24 milijuna eura (15,25 za plasman u Ligu prvaka te 8,8 milijuna za 10-godišnji koeficijent). Spomenuti, od UEFA-e prihodovani iznos veći je od budžeta bilo kojeg Dinamovog konkurenta u Prvoj HNL.

Ali, to nije sve. Taktovi Lige prvaka zadržali su u Maksimiru najboljeg Dinamovog igrača, 21-godišnjeg Danija Olma.

- Moja je ambicija igrati Ligu prvaka. Sada to mogu ostvariti i kao nogometaš Dinama – zaključio je Olmo. Tako je sretnim krajem po maksimirski klub završila višemjesečna medijska trakavica. Tijekom cijelog prijelaznog roka mediji su Olma usmjeravali prema destinacijama uglednih klubova iz liga petice.

Nakon cuse uspostavilo daje u Maksimirsku 128 pristigla tek jedna službena ponuda: od Borussije iz Mönchengladbacha!? Doduše, većina je zainteresiranih klubova odustala od pregovora kada je doznala visinu odštete koju su zatražili u hrvatskom prvaku za mladog Katalonca. Istovremeno, GNK Dinamo je Olmu ponudio novi petogodišnji ugovor, s uvjetima koje u povijesti kluba nije imao nijedan igrač (1,2 milijuna eura po sezoni). No, Olmo ugovor ipak nije potpisao. Prijeporom je ostala odštetna klauzula od čak 40 milijuna eura, a upitnici za tako visoku odštetu ostat će takvima dok se jednom Olmo ne proda.

Do tada svi zajedno mogu uživati u projektu – „Dinamo u Ligi prvaka“. Uključujući i klubove u Prvoj HNL. Dinamovo sudjelovanje u najprestižnijem sportskom natjecanju odrazit će se i na budžetima hrvatskih prvoligaša. UEFA će posljedično proslijediti HNS-u (iz Fonda solidarnosti) četiri milijuna eura za devet klubova Prve HNL (bez Dinama). Tako će, u konačnici, svakom prvoligašu pripasti 3,3 milijuna kuna.

Dinamo se sedmi put plasirao u startnu

fazu Lige prvaka, razigravanja po skupinama.

Nakon ždrijeba koji je hrvatskog prvaka gurnuo u skupinu s Manchester Cityjem, Šahtarom i Atalantom, priče o „Dinamovom europskom proljeću“ zvučale su poput hrabrenja ratnika uoči izgubljene bitke. Ali nakon „čerečenja“ Atalante u 1. kolu (4:0), plasman na treće (pa čak i drugo) mjesto C skupine više nitko ne smatra nemogućom misijom.

Uostalom, Dinamo u Ligi prvaka više nije najveći favorit za rušenje negativnih rekorda i nema status vreće za napucavanje u nadmetanju s velikim dečkima. Evidentno je da današnja generacija Dinamovih nogometaša nema puno veze s minornim ostvarenjima svojih prethodnika. A to je ponajviše zasluga trenera Bjelice, koji je prije 16 mjeseci dovodenjem svojih igrača promijenio mentalitet maksimirske svlačionice.

Osim etabliranja na UEFA-inoj rang-listi, europski je Dinamo pobjedom protiv Atalante produbio i jaz između svog svijeta i ostatka HNL-a. Za performans od 90 minuta na startu Lige prvaka Dinamo je samo od ulaznica i bodova (bez marketinga i UEFA-inog honorara za TV prava) zaradio oko tri i pol milijuna eura. To je dvostruko više nego što iznosi godišnji proračun Varaždina, kluba s

Nema sumnje da je pobjeda protiv trećeplasirane momčadi Serie A odjeknula nogometnim svijetom i podigla ugled hrvatskog prvaka. Usporedno s rejtingom i osnaženim UEFA-inim koeficijentom, raste i cijena Dinamovim igračima. U posljednjih godinu dana maksimirskim nogometašima vrijednost je porasla za 55,5 milijuna eura (prema procjenama Transfermarkta). Najviše Olmu – s 15 na 30 milijuna eura! Petkoviću i Livakoviću cijena je s 3 porasla na 8 milijuna eura. Oršiću s 3,5 na 5,5. Bit će zanimljivo vidjeti kako će nogometno tržište valorizirati pojavnost Oršića (odnosno prvi Dinamov hat-trick) u Ligi prvaka.

Nakon pobjede nad Atalantom, s torbama punih samopouzdanja Dinamova se momčad zatekla na znamenitom Etihadu, u plavom dijelu Manchestera. Uoči sraza s favoriziranim Cityjem, čija je momčad na tržištu nogu procijenjena deset puta više od Dinamove, Bjelica je ustvrdio:

- Novac je u nogometu bitan, ali nije presudan. Da je novac najbitniji onda bi neki klubovi svake godine osvajali Ligu prvaka. Mi ćemo na Etihadu sigurno igrati sa srcem. Ono je u nogometu važnije od novca, formacija i sustava igre.

Nažalost, srce na Etihadu nije bilo dostatno. I površni pratitelji nogometnih zbivanja mogli su uočiti kako postoji

Foto: Igor Šoban/PIXSELL

kojim se hrvatski prvak sastao samo nekoliko dana kasnije u HNL-u (i začudo – izgubio!). Svi učinci Dinamove pobjede na startu Lige prvaka zapravo se ne mogu dočarati brojkama. Barem ne, ovoga trenutka.

racionalan razlog zašto su bogati Arapi u momčad Manchester Cityja investirali 1,3 milijarde eura. Uglavnom, koncentrirali su kvalitetu koja im jamči status favorita Lige prvaka. Statistički podaci susreta u Manchesteru

Foto: Slavko Midžor/PIXSELL

Foto: Slavko Midžor/PIXSELL

sugeriraju da je Dinamo imao tek ulogu sparing-partnera (71:29 u posjedu lopte; 742:122 precizna dodavanja, u korist Cityja), bez napadačke igre. Uz ponešto sreće Dinamova je momčad Livakovićevu mrežu sačuvala do 66. minute.

Tek u završnici utakmice Dinamo je pokušavao težište igre prebaciti na polovicu Manchester Cityja. No, engleski je prvak odmah iskoristio nebranjene koridore i kaznio Zagrepčane drugim pogotkom (za konačnih – 2:0).

Post festum nastupa na Etihadu, Nenad Bjelica pomirljivo je konstatirao:
– Dali smo koliko možemo, ali City je bio prejak!

Pokazalo se međutim da Dinamo, u jednom segmentu ipak može stati u istu rečenicu s Manchester Cityjem. Nakon što su u 1. kolu pobijedili u Zagrebu Atalantu (1:0) juniori Dinama odigrali su s favoriziranim domaćinom – 2:2. Na tribinama Etihad Campusa bilo je mnoštvo skauta i menedžera. Među inima i Goran Vučević, jedan od četvorice Barceloninih skauta za Europu. Njemu su u fokusu bila trojica Dinamovih igrača – Joško Gvardiol, Tomislav Krizmanić i Antonio Marin. No, dominantna figura u sastavu Modrih bio je korpulentni napadač i dvostruki strijelac Leon Šipić.

Dinamo je, dakle, u mnogo detalja – europski klub. Nažalost, u kontekstu hrvatskog nogometa i – jedini.

Ponajviše zahvaljujući rezultatskoj

eksploziji maksimirske momčadi u prošlosezonskom izdanju Europske lige, Prva će HNL u sezoni 2020./21. u kvalifikacije za europska natjecanja nominirati pet predstavnika: dva u Ligi prvaka i tri za Europsku ligu. Ali, priča o uspjesima hrvatskih klubova u Europi zapravo – ne postoji. Hajduk je eliminiran već oko Velike Gospe, Osijek i Rijeka jedva su izdržali do mjeseca rujna. Njihove europske ambicije osušile su se zajedno s ljetnim žegama. Stoga, konstatacija kako će iduće sezone pola HNL-a igrati Europu zgodno zvuči, ali suštinski je prazna priča.

Iskustvo u kvalifikacijama ove sezone (kao i nekoliko prethodnih) upućuje nas na zaključak da nije presudan broj sudionika već kvaliteta koju će hrvatski prvoligaši ponuditi u europskoj konkurenciji. Uostalom, činjenica da će pet hrvatskih klubova iduće sezone biti u ždrijebu europskih kvalifikacija nije posljedica unaprjeđenja odnosa i kvalitete HNL-a nego snaženja koeficijenta samo jednog kluba (Dinamo), ostvarenog na temelju najvećeg uspjeha u posljednjih pola stoljeća.

UEFA je u rujnu 2019. donijela revolucionarne promjene uvođenjem trećeg klupskog natjecanja, tzv. Konferencijske lige. Radi se o raslojavanju Europske lige. U Konferencijskoj ligi participirat će klubovi “treće kategorije”, odnosno predstavnici nacionalnih saveza ispod 15. mjesta UEFA-ine liste. Dakako, u trećoj ligi europskog nogometa i financijski će efekti biti

najskromniji.

Što novi poredak europskog nogometa (od sezone 2021./22.) konkretno znači za hrvatske klubove? Prema aktualnoj situaciji Hrvatska je na UEFA-inoj listi – 18. To znači da će 2021. hrvatski prvak kao i do sada igrati kvalifikacije (ovisno o koeficijentu) od 2. ili 3. pretkola. U Europskoj ligi HNL neće imati predstavnika (osim ako prvak ne ispadne u doigravanju za Ligu prvaka) te tri kluba u Konferencijskoj ligi, koji će natjecanje započeti od 2. pretkola.

Kakvi su izgledi da hrvatski klupski nogomet na UEFA-inoj listi podigne sadašnji rejting i na kraju sezone ostvari plasman na famozno 15. mjesto? Sve ovisi o Dinamovim rezultatima u Ligi prvaka. Odnosno, rezultatima klubova konkurentskih nacionalnih saveza. Trenutačno, za povlašteno 15. poziciju u borbi su četiri zemlje: Grčka (s koeficijentom 25.300), Cipar (25.000), Srbija (24.500) i Hrvatska (24.375). Pritom valja istaknuti – Grci imaju Olympiakos u Ligi prvaka, Ciprani Apoel u Europskoj ligi, dočim Srbi imaju dva kluba, Crvenu zvezdu u Ligi prvaka i Partizan u Europskoj ligi.

Objektivno, Hrvatska može do 15. mjesta jedino ako se Dinamo plasira u osminu finala Lige prvaka. U tom slučaju hrvatski bi prvak ukupnom koeficijentu pridonio i s dodatnih 1.250 bodova bonusa. Tada bi hrvatski klupski nogomet imao (u sezoni 2021./22.) dva kluba u Ligi prvaka, jednog u Europskoj ligi i dva u Konferencijskoj ligi. Koliko je ovakav epilog realan? Prosudite sami.

SUDBINA MUZAFERA EJUPIJA KAO PRIMJER

KAKO SE OLAKO GAZI LJUDSKO PRAVO I DOSTOJANSTVO

KAD SE PREDRASUDE NAMETNU ISTINI, DRUŠTVO IMA VELIKI PROBLEM

Bila je srijeda 25. rujna 2019. kad se Koprivnicom proćula vijest da je igrač Slaven Belupa sudjelovao u fizičkom obračunu i da će zbog toga noć provesti u pritvoru. Riječ je o Muzaferu Ejupiju, koji je ujedno i član Nogometnog sindikata.

Drago nam da je klub stao uz svog igrača i nije donosio ikakve odluke prije no što su uistinu bile poznate sve okolnosti ovog događaja, a prema rješenju nadležnih državnih tijela.

No, u međuvremenu su se u medijima pojavile neprovjerene informacije koje su Ejupija okarakterizirale kao nasilnika i razbijača, čime su nepovratno naštetili njegovom ugledu i trenutno uništili sve dobro što je igrač stvarao tijekom cijele svoje karijere.

Presumpcija nevinosti jedno je od temeljnih načela suvremenog sustava ljudskih prava i riječ je o pravnom mehanizmu kojim se osigurava da je svaka osoba nevinna dok joj se ne dokaže krivnja. Smatramo da je percepcija javnosti važna u kontekstu presumpcije nevinosti i da treba prestati s pripisivanjem negativnih karakteristika onim osobama koje se smatraju krivima samim time što se nalaze u postupku policijske obrade.

Dijelom svakodnevnog društvenog diskursa svakako bi trebalo prestati sa stereotipima i predrasudama o nogometašima kao divljacima, osobama sklonim tučnjavi, fizički agresivnima ili nepoželjnim strancima u Hrvatskoj. To nepovratno šteti ne samo stvarnoj slici profesionalnih nogometaša, već ugrožavaju i njihovu egzistenciju, kao i njihovih obitelji.

Muzaferu želimo što brži oporavak i povratak u igru!

PRIORITET RJEŠAVANJU RADNO-PRAVNOG STATUSA IGRAČA

Od 28. do 30. kolovoza makedonski sindikat profesionalnih nogometaša bio je domaćin regionalnog sastanka na kojem su se sastali predstavnici nogometnih sindikata iz Bosne i Hercegovine, Srbije, Bugarske, Slovenije, Crne Gore i Hrvatske. Ispred Hrvatske udruge „Nogometni sindikat“ trodnevnom sastanku nazočio je Miroslav Jurić.

Riječ je o radnom sastanku koji se održavaju jednom u svakoj godini, dok je domaćin uvijek druga zemlja članica. Tako je lani sastanak organizirao sindikat iz Bosne i Hercegovine, a prije dvije godine ta je čast pripala upravo hrvatskom nogometnom sindikatu.

Ovogodišnji sastanak organiziran je u svrhu kohezije i razmjene iskustava predstavnika sindikata s ciljem da se analiziraju dosadašnja postignuća te kako zajedničkim naporima raditi na viziji i daljnjim aktivnostima sindikata,

koje će unaprijediti status profesionalnih nogometaša, ali naravno i nogometašica. Između ostalih, jedna od važnih tema bilo je pitanje radno-pravnog statusa koji je još uvijek veliki problem sindikata koji djeluju na području bivšeg Balkana. Riječ je naime o činjenici da profesionalni nogometaši još uvijek većinom imaju status samostalnih djelatnika, a ne radnika

što je nužno što hitnije mijenjati. Osobito je težina ove problematike vidljiva kad se dogode situacije kojima smo bili svjedoci u Hrvatskoj, kada klub prestane zbog financijskih nemogućnosti plaćati igrače, a onda igrači ostanu dužni za davanja državi i moraju podmiriti obveze, dok su s druge strane zakinuti za redovita mjesečna primanja.

UPISALI SMO JOŠ STUDENATA U NOVOJ AKADEMSKOJ GODINI

HUNS OSIGURAVA 50% POPUSTA ZA ŠKOLOVANJE NA ASPIRI

Izuzetno nas raduje kad se nogometaši i drugi sportaši žele obrazovati te ulagati u sebe i svoje znanje. To je ono ključno na što Nogometni sindikat stalno daje naglasak jer uz profesionalnu karijeru već danas treba misliti što ćete raditi nakon njezina završetka. Tako, s ponosom možemo reći da smo ovo ljeto upisali i šestu generaciju studenata na UCN online studij u Danskoj - iz Hrvatske ove godine pravo upisa ostvarili su Krno Bašić i Martina Fileš.

Želimo istaknuti i da su nedavno još tri člana HUNS-a i već aktualna studenta na UCN-u, Aljoša Vojnović, Mislav Leko i Fabjan Tomić, uspješno završila drugu godinu studija i upisala završni program studija, odnosno specijalizaciju Sportskog menadžmenta u trajanju od godinu i pol (Top Up program). U nastavku donosimo nekoliko ključnih

informacija o UCN studiju za sve one koji su zainteresirani i mogu odgovarati uvjetima upisa: online studij traje ukupno tri i pol godine, a studijski programi koje profesionalni sportaši (ne samo nogometaši) mogu upisati su: Service, hospitality and tourism management (u trajanju od dvije godine) te Sports management (u trajanju od godinu i pol).

Da biste aplicirali za upis važno je napredno poznavanje engleskog jezika, s obzirom da se studij održava isključivo na engleskom jeziku, kao i sva komunikacija s profesorima, i mentorima. Ukupna školarina za UCN iznosi 600 eura, s tim da će svakom igraču (ili sportašu), pod uvjetom da uspješno položi prvi semestar, biti vraćeno 300 eura. Tako se nastoji privući samo uistinu motivirane kandidate, posebno zbog vrlo ograničenog broja mjesta.

Ako i vi razmišljate o obrazovanju i boljoj budućnosti, zanima vas ova tematika i online studiranje, slobodno nas kontaktirajte na: administrator@huns.hr. Uz pogodnosti na UCN Sveučilištu u Danskoj, Nogometni sindikat omogućuje i 50% jeftinije školovanje na Aspiri. Studijski programi na toj visokoj školi isključivo su na hrvatskom jeziku, tako da su i namijenjeni onima sa slabijim znanjem engleskog jezika jer se predavanja i vježbe održavaju na materinskom jeziku.

Trenutno na Aspiri studira šest studenata i profesionalnih sportaša te članova HUNS-a, a od ove akademske godine na tom putu im se pridružio i Ivan Herceg.

Svim našim studentima želimo puno uspjeha u studiranju i učenju te se nadamo da će broj studenata iz godine u godinu samo rasti!

LANDEKA OSOVIO NA NOGE POSRNULU KUSTOŠIJU

Trebate nogometaša za novu sezonu? Nema problema. Nazovite broj 098/932-3217 ili upit pošaljite na adresu landeka.ivica@gmail.com. Spomenuti kontakti otvoreni su i za drugu stranu – nezbrinute nogometaše. Igrači svih profila i sudbina mogu se javiti na gornju e-mail adresu ili navedeni broj mobitela.

Svake godine (tijekom lipnja) Hrvatska udruga "Nogometni sindikat" i Međunarodna federacija profesionalnih nogometaša (FIFPro) organiziraju kamp za profesionalne igrače bez ugovora. Ove godine akcija je provedena – sedmi put. Prijavio se 21 nogometaš. Trenažni se proces odvijao na terenu NK Kustošija, a HUNS je igračima izvan Grada Zagreba osigurao smještaj i hranu. Odigrane su i dvije ogledne utakmice – protiv Intera iz

Zaprešića (0:0) te Rudara iz Velenja (2:0). I ove godine sve je odrađeno na visoko profesionalnoj razini. O igračima bez ugovora skrbio je stručni stožer predvođen trenerom Ivicom Landekom. Asistirali su mu Marko Salatović i Karlo Čop. Trener vratara bio je Igor Štrok, a team managerica Lorena Deverić. Za kondiciju su bila zadužena trojica stručnjaka: Domagoj Penava, Marko Kikić i Hrvoje Božičković. Čini se logičnim jer igrači dolaze u kamp svakojakih psiho-fizičkih statusa.

I ove godine u kampu se okupilo poprilično šaroliko društvo – od anonimnog tinejdžera (18-godišnji Ivan Đaković) do prekaljenog veterana (33-godišnji Aljoša Vojnović), od igrača koji nikada nije igrao profesionalni nogomet (Petar Duje Berač) do bivšeg reprezentativca (Mate Maleš).

Bio je ondje i 27-godišnji stoper (nekoć Dinamova uzdanica) Mislav Komorski, čija tržišna vrijednost (na Transfermarktu) doseže 500.000 eura. A među HUNS-ovim štichenicima u kampu zatekao se i jedan strani državljani – Patrice Zoungrana iz Burkine Faso.

- Svake godine kamp je sve brojniji i raznolikiji. No, neke su stvari standardne. Svi polaznici kampa doživljavaju našu akciju kao veliku priliku. Na svakom treningu daju maksimum. Vrlo su ozbiljni i kao trener nemam nikakvih problema u radu. I ove se godine okupila zanimljiva momčad. Bilo je uistinu odličnih igrača, prvoligaškog potencijala. Bilo bi intrigantno voditi ovakvu momčad kroz neko natjecanje – konstatirao je Ivica Landeka, trener momčadi za jednokratnu uporabu.

LANDEKA ISTIČE I EFEKTE HUNS-ovog KAMPA:

- Nakon naše jednodnevne akcije gotovo 90% igrača pronađe novi klub. Nisu to uvijek klubovi koji zadovoljavaju igračke ambicije, ali i to je bolje nego – ne igrati nigdje.

Zanimljivo je konstatirati gdje su završili igrači koji su ovoga ljeta trenirali u kampu: Mate Maleš je potpisao ugovor s norveškim Sarpsborgom 08, Mislav Komorski se vratio u Indiju (NorthEast United), Aljoša Vojnović je dobio gažu u mađarskom Kaposvaru, Patrik Periša igra Prvu HNL (za Goricu), Patrice Zoungrana je završio u Rudešu, Ivor Weitzer u Ujedinjenim Arapskim Emiratima (Al-Arabi), Ivan Boras u Sloveniji (Krško), Dominik Picak i Ivan Đaković u Kustošiji. Zanimljivo, u Kustošiji je završio i Ivica Landeka. Nakon katastrofalnog početka u Drugoj HNL – pet poraza u pet utakmica (uz gol razliku 3:13), trener Kustošije Ante Ivanda i sportski direktor Slaven Batovanja podnijeli su ostavke. Za novog šefa stručnog stožera angažiran je 40-godišnji Landeka, donedavni trener juniora NK Sesvete. I krenulo je nabolje. U naredna četiri kola Kustošija je osvojila osam bodova i odmaknula se – od posljednjeg mjesta na tablici.

Ivica Landeka rođen je u Tomislavgradu, gdje je i započeo nogometnu karijeru. No, reputaciju nogometnog profesionalca Landeka je ostvario u hrvatskom nogometu igrajući za Istru, Marsoniju, Dinamo, Slaven Belupo, Pomorac, Široki Brijeg (BiH) i Croatiju Sesvete. Za Dinamo je u sezoni 2001./02. ostvario deset nastupa (postigao je i gol – Pomorcu), a s Modrima je proslavio i osvajanje Kupa. Landeka je u karijeri profesionalnog nogometaša upoznao i surovo naličje ovog posla. Zbog neispunjenih klupskih obveza pokretao je i institut arbitraže ne bi li ostvario svoja igračka prava. Zajedno s čelnicima HUNS-a, Darijom Šimićem i Marijom Jurićem, Ivica Landeka jedan je od prvoboraca sindikalnog pokreta i borbe za prava profesionalnih igrača u hrvatskom nogometu.

NEMA PANIKE, ALI BIT ĆE NAPETOSTI

Foto: HNS

Teniskim rječnikom, hrvatska je nogometna reprezentacija u Cardiffu propustila i treću meč-loptu glede plasmana na Euro 2020. Dvoboj s Velšanima samo je potvrdio slutnje s kojima je momčad Zlatka Dalića pristigla na Otok: hrvatska reprezentacija ima evidentan sindrom druge utakmice u aktualnom kvalifikacijskom ciklusu. U svakom dvostrukom programu, poslije pobjede u uvodnom ogledu, hrvatska je momčad u drugom susretu igrala znatno slabije i nijednom nije pobijedila: Mađarska (1:2), Azerbajdžan (1:1) i Wales (1:1).

Zbog svega navedenog Hrvatska još nije osigurala plasman na Euro 2020. Za realizaciju plana i sudjelovanja na završnom turniru, momčadi Zlatka Dalića potrebno je u posljednjem kvalifikacijskom ogledu (16. kolovoza, u Rijeci) osvojiti (barem) bod.

Poraz? Možemo se hrabriti tezom da hrvatska reprezentacija uvijek odigra kvalitetnu utakmicu kad je to potrebno, ali moramo analizirati i – mogućnost najgore opcije. Pod pretpostavkom da će u preostalim susretima do kraja

kvalifikacija Azerbajdžan izgubiti sve susrete (Wales, Slovačka), neuspjeh u Rijeci hrvatsku bi momčad gurnuo u situaciju da ovisi o rezultatu utakmice Wales – Mađarska. Pobjeda domaćina ili pak neodlučni ishod hrvatsku bi reprezentaciju zadržao na drugoj poziciji koja vodi izravno na Europsko prvenstvo. No, pobjeda Mađarske srozala bi Hrvatsku na treću poziciju, odnosno u dodatne kvalifikacije.

Hrvatska reprezentacija nikada nije eliminirana u dodatnim kvalifikacijama međutim i u takvom scenariju Euro još ne bi bio izgubljen. Hrvatska bi imala priliku izboriti sudjelovanje na Europskom prvenstvu kroz play-off Lige nacija. Hrvatska bi se našla u doigravanju spomenutog natjecanja ako se najmanje pet reprezentacija bolje plasiranih u Ligi nacija izravno plasira na Euro. Poprilično je izvjesno prije završne runde kvalifikacija u studenom da će to uspjeti Belgiji, Portugalu, Engleskoj, Španjolskoj i Italiji, očito i Francuskoj. Hrvatska će, dakle, gotovo sigurno imati mjesto u doigravanju Lige nacija – zlu ne trebalo. Objektivno, za očekivati je da će

kvalifikacijske traume hrvatska reprezentacija razriješiti za 90 minuta riječke utakmice. No, ostaje žal za propuštenom prilikom: Hrvatska je u dosadašnjem tijeku kvalifikacija izgubila previše bodova i više nema mogućnost biti među šest pobjednika skupina koji će biti nositelji na Prvenstvu Europe. Hrvatska će, dakle, biti u drugoj jakosnoj skupini pri izvlačenju skupina Eura (ždrijež je 30. studenog u Bukureštu). Odnosno, izgubi li od Slovačke i završi kvalifikacijski ciklus kao druga u E skupini, Hrvatska će se naći tek u trećoj jakosnoj skupini, što posredno znači i potencijalno zahtjevnije protivnike na Europskom prvenstvu.

TANKE SU LINIJE DVIJE KRAJNOSTI EUFORIJE

Foto: HNS

Veličanstveno ozračje, spektakularna pobjeda! Ludilo! Hrvatski su mediji uspjeh na Poljudu predstavili u četvrtoj dimenziji. Naizgled, razložno. Besprijeckorna organizacija i čista tri boda u događaju od kojega su mnogi strahovali.

Činilo se bespredmetnim gledati u zube pobjedi u srazu s Mađarskom. De facto, malo je analitičara i komentatora uopće zagreblo pod površinu. Oduševljenje ambijentom i raspletom posve je zanemarilo relevantnu činjenicu: Mađari su na Poljudu sami sebe pobijedili!

Za svaku je momčad šok kada primi takav gol u otvaranju utakmice. Poglavito na način kako se to dogodilo Mađarima. Pogriješio je stožerni igrač mađarske obrane, stoper Willi Orban. Kao posljednji čovjek izgubio je loptu u srazu s Modrićem. Prilike za popravak više nije bilo.

Događaj u 5. minuti očigledno je poremetio mađarsku momčad. Osobito u defenzivnom segmentu. Nakon Orbana (zanimljivo, stoper Leipziga rođen je u Njemačkoj i uopće ne govori

– mađarski!) pogriješio je i Lovrencsics. Pa Kadar. Kikseve suparničke posljednje linije spretni je Bruno Petković kažnjavao golovima. Do konca prvog poluvremena utakmica je praktički bila riješena. Bez upečatljive igre hrvatske momčadi.

Možda su hrvatski nogometaši pomislili da će sam od sebe pasti i Wales. Posebice nakon hrvatskog vodstva (i efektnog pogotka Vlašića) u 9. minuti kvalifikacijske utakmice u Cardiffu. U tim trenucima (prvih pola sata utakmice) domaćin je doista izgledao bespomoćno. Hrvatska je reprezentacija imala posjed lopte fascinantnih 81:19%. Formalno, Velšani su se dočepali lopte jedino kada bi hrvatskim nogometašima pobjegla – u aut.

No, statistički podatak o posjedu lopte zapravo je poput bikinija: otkriva sve osim onog glavnog. Hrvatska je momčad imala nadzor nad loptom tako da su se većinu vremena igrači posljednje linije (uz uključivanje Modrića i Kovačića) dodavali međusobno. A grogirani Velšani čekali su ih na svojoj polovici terena. Utakmica u Cardiffu bila je jedna

od najdosadnijih otkako hrvatsku reprezentaciju vodi Zlatko Dalić. Od inertne, alibi igre čovjeka zaboli glava. Na trenutke bilo je otužno promatrati obostrano izbjegavanje ofenzivne igre: Velšani nisu znali, a Hrvati nisu niti pokušavali približiti se suparničkim vratima.

Nemoć i tehničku inferiornost domaća je momčad kompenzirala pojačanom agresijom. Na britanskom otoku, to se zove – muška igra. Inačica nogometne igre na granici *fair-playa*.

Nažalost, hrvatski su igrači prihvatili izazov i ušli u bespotrebnu borbu s lokalnim grubijanima. Epilog: osam javnih opomena zbog prekomjerne agresije i neprimjerenih prekršaja te čak trojica igrača (Ampadu, Kovačić i Modrić), koji su kao žrtve takvog obračuna prije kraja morali napustiti nogometnu arenu.

U muškoj borbi glede dominacije za prevlast nad nogometnom loptom dvaju sukobljenih klanova nije se snašao niti čovjek koji je u tom nadmetanju trebao predstavljati arbitra. Nizozemac Bjorn Kuipers jedan je iz skupine elitnih UEFA-inih sudaca. Stoga čudi njegov previd nakon kojega je domaćin, u završnici prvog poluvremena, izjednačio rezultat. Poslije ataka s leđa jednog Velšanina, Kovačić je završio na liječničkom tretmanu (i nije mogao nastaviti igru). No, igra je (voljom Kuipersa) ipak nastavljena, a Bale je iskoristio trenutak hrvatske odsutnosti i pogodio mrežu iza Livakovića.

KAD HRVATSKA DIŠE ZAJEDNIČKI, ONDA JE TO TO

Foto: HNS

Pet minuta je trajala neizvjesnost. A onda se Modrić zatrčao prema sjevernoj tribini poljudskog stadiona. U bogatoj mu karijeri Luki je nedostajao još samo ovaj detalj. Poljudska eksplozija! Osjećaj nedoživljen u dresu madridskog Reala (unatoč svim ovozemaljskim titulama), trenutak o kojemu je sanjao kao dječak. Kada se u snovima vidio u Hajdukovom dresu, uz skandiranje poljudskog sjevera.

Vodeći gol hrvatske momčadi u srazu s Mađarskom donio je i ogromno olakšanje organizatorima ove zahtjevne utakmice. Ponajprije ljudima iz Hrvatskog nogometnog saveza, koji su u ponedjeljak, 7. listopada, tri dana prije važnog kvalifikacijskog sraza za Euro 2020. i fizički – zaposjeli Poljud. Prethodno su djelatnici Hajduka ispraznili sve prostorije i preselili privremeno klub – na Brač. Naime, odlukom čelnika splitski klub nije želio sudjelovati u organizaciji utakmice Hrvatska – Mađarska. Sveukupnu organizaciju priredbe tako je preuzeo

HNS, uz logističku potporu gradskih struktura.

Organizacijski problemi detektirani su i prije primopredaje Poljuda. Neki su mediji to popratili zlobnom aluzijom o “bolesnom Poljudu”. Zbog bolesti (*Pyricularia grisea*) koja je zahvatila poljudski travnjak morala je reagirati i UEFA. Iz Nyona je stigao agronom koji je promptnom akcijom konsolidirao stanje travnjaka. A lokalni su šaljivdžije mogli konstatirati: “Nigdi nema takve trave ka u nas”!

Nesporazumi i obostrano nepovjerenje između HNS-a i Hajduka nije od jučer. U splitskom klubu očigledno nisu vjerovali u dobre namjere Marijana Kustića. Izvršni je direktor HNS-a bio glavni operativac projekta – Hrvatska na Poljudu. Mada se inicijalno za povratak nacionalne momčadi u Split najviše zalagao izbornik Zlatko Dalić. Kao hajdukovac i zagovornik ideje „hrvatska reprezentacija mora igrati u hrvatskom Splitu”. Posljednji puta Split je ugostio reprezentaciju 2015. u kvalifikacijama

za Euro. No, zbog navijačkih izgređa u Milanu, UEFA je zatvorila vrata poljudskog stadiona, a tijekom utakmice s Italijom na travnjaku se ukazala – svastika. Nije to bio samo prvorazredni nogometni, već ponajprije i politički skandal. Crtači zabranjenog simbola nikada nisu pronađeni. Kao niti njihovi nalogodavci. Stoga je povratak nacionalne momčadi u Split postalo i vrlo senzibilno političko pitanje. Poglavitito za vladajuću nomenklaturu. Kustić je i s političkog aspekta bio idealan izbor za provedbu tog projekta. Iako se predstavlja kao nogometni djelatnik, Kustić je i predsjednik HDZ-a Ličko-senjske županije.

Preuzevši sve kapacitete poljudskog stadiona, HNS-u je pripala i kompletna organizacijska odgovornost. Treba konstatirati zadovoljavajuću razinu odrađenog posla. Zabilježen je tek jedan propust: splitska je policija kod jednog čovjeka pronašla 45 ulaznica. Iste su promptno vraćene na blagajnu. Glede osiguranja i očuvanja reda na Poljudu, HNS je angažirao 500 zaštitara.

Ipak, glavni posao odradili su djelatnici MUP-a. Za potrebe nogometne utakmice pristiglo je u Split 500-tinjak policajaca. Prije utakmice zabilježena su tek dva (manja) incidenta: stradala su dva stakla na kombiju mađarskih registracija, a policija je intervenirala i pri sukobu navijačkih skupina kod Koteksa. Šest je navijača uhićeno: pet domaćih i jedan Mađar. Jedan je gostujući navijač hospitaliziran.

Do ulaska 33 tisuće ljudi na stadion bilo je predviđeno nekoliko prstenova kontrole, a nadzor poljudskog objekta obuhvaćao

trebala igrati barem jednom godišnje! Uz aktualnu političku volju i doživljeno ozračje, nema sumnje da će se hrvatska nogometna reprezentacija svake godine pojaviti na Poljudu.

Kao što se pojavio i Ivan Rakitić! Nakon što je otkazao dvije reprezentativne akcije uzastopno dokapetan nacionalne momčadi pomalo je strahovao od prijema u Splitu. Kako će ga dočekati suigrači, izbornik i navijači? Očinskom brižnošću, izbornik Zlatko Dalić po drugi je puta vratio Rakitića u

novim životnim solucijama. Ne zanima me unosan ugovor i šetnje po Barceloni. Želim igrati – u emotivnom istupu, na rubu suza, zborio je Rakitić.

Osvrnuo se dakako i na medijske premise kako je – izgubljen za reprezentaciju. – Nikad nisam imao dvojbu oko igranja za hrvatsku reprezentaciju, ali ponekad iskrсну u životu situacije kojima morate dati prioritet. Možda sam loše procijenio situaciju u klubu, možda sam trebao drugačije reagirati. Kada sam otkazao izborniku Daliću smatrao sam da je

Foto: HNS

Foto: HNS

je uporabu helikoptera i dronova iz zraka te ratnih brodova s mora. Tribine i travnjak bili su premreženi kamerama. Vremešniji svjedoci splitskih sportskih okupljanja tvrde da se ne sjećaju ovakvih mjera osiguranja. Neki su primijetili da je sigurnosni aspekt nogometne utakmice s Mađarskom bio na višoj razini nego 1979. kada je Tito otvarao Mediteranske igre. Dakako, besprijekorna organizacija splitske utakmice ima i svoju cijenu. Ona je ovoga trenutka (dok ne stignu svi računi na naplatu) odokativna, ali se kako tvrde u HNS-u kreće oko tri milijuna kuna. Jasno je da HNS s poslovnog aspekta ovu utakmicu ne može smatrati uspješnom. No, kako jedna dalmatinska pjesma kaže – nije u šoldima sve. Prednosti ovog događaja dugoročno će se HNS-u isplatiti kroz plasman na Euro. A posebice bi ekstremni mogli biti politički efekti nezaboravne večeri na Poljudu. Nije slučajno da su mjesta na tribinama, odnosno svečanoj loži splitskog stadiona pronašli čelni ljudi hrvatske politike. Pritom je premijer Plenković ustvrdio: – Hrvatska bi reprezentacija u Splitu

reprezentativni život. Prvi ga je put oživio prije dvije godine, uoči utakmice u Kijevu s Ukrajinom, neposredno po preuzimanju hrvatske reprezentacije. U tom je razdoblju Rakitić izgledao poprilično malodušno budući da je živio u nemilosti Dalićevog prethodnika, Ante Čačića.

Dva dana prije utakmice s Mađarskom, Rakitić je imao potrebu obratiti se hrvatskoj javnosti, posredstvom medija: – Drago mi je da sam ponovno u reprezentaciji. Nakon malo težeg razdoblja ponovno sam posvećen nogometu. U trinaest godina profesionalne karijere prvi put sam se zatekao u ovakvoj situaciji kakvu imam u Barceloni – da ne igram. Čak mi je pomalo neugodno zbog toga. Prilika u reprezentaciji sigurno će mi pomoći da prebrodim i situaciju u Barceloni. Nema boljeg mjesta za život od Barcelone. Niti kluba u kojemu igraš s najboljim igračima na svijetu. Ali želim uživati u tome, u svakom treningu i svakoj utakmici. Borit ću se za svoje mjesto u momčadi. Ako se sadašnja situacija ne promijeni, onda moram razmišljati o

tako najbolje, ne samo za mene, već i za reprezentaciju, da oslobodim glavu i pojavim se kada budem spreman i sposoban dati 100% od sebe. Zahvaljujem izborniku i svima koji su me razumjeli, posebice kapetanu Modriću.

Suprotno izborničkim postulatima i trenerskoj logici da na terenu uvijek moraju biti najbolji i najspremniji, Dalić je Rakitića uvrstio u prvih 11. Nauštrb Vlašića. Izbornik je svoju odluku popratio riječima: – Bilo je nužno učiniti sve da dobijemo ovu utakmicu, ali sam istovremeno morao i – čuvati kuću. Mislim da sam uspio!

Rezultat – 3:0, tomu svjedoči. Uz Modrića, rubriku strijelaca poljudske utakmice popunio je (s dva gola) i Bruno Petković. Napadač Dinama. No, u reakcijama splitske publike nismo prepoznali klupsko prebrojavanje. Upravo je emotivno sljublivanje dalmatinskih navijača s nacionalnom momčadi (bez ijedne natruhe mogućih podjela) zalog što skorijeg povratka hrvatske reprezentacije u Split i na Poljud.

U KRATKOM VREMENSKOM RAZDOBLJU MLADI JE TRENER NAPUSTIO RIJEKU I PREUZEIO MLADU REPREZENTACIJU HRVATSKE

VELIKA IGRA IGORA BIŠĆANA

Još se igrala prvenstvena utakmica u Puli između Istre 1961 i Rijeke kada se hrvatskim medijskim prostorom geometrijskom progresijom proširila vijest: Igor Bišćan više nije trener Rijeke! Iako je Rijeka uvjerljivo pobijedila domaćina (3:0), ta činjenica nije nimalo utjecala na Bišćanovu odluku.

- Kao što znate ovo je moja zadnja utakmica na klupi Rijeke. Zasitio sam se rada u okolnostima koje su daleko od idealnih. Bez obzira na to uspjeli smo ostvariti sjajne rezultate. Ali, ne mogu više skrivati razočaranje uvjetima rada u klubu i ozračjem oko njega. Od prvog dana teško sam prihvaćao bojkot Armade – priznao je Bišćan.

Još iste večeri krenuo je lov na bivšeg trenera Rijeke. Sasvim konkretnu ponudu (izborničku funkciju U21 reprezentacije) iznio mu je izvršni direktor HNS-a, Marijan Kustić. Također i predsjednik NK Osijek,

Ivan Meštrović. On je Bišćana vidio u dugoročnoj projekciji trenera osječčkog kluba. Još deprimirani Bišćan sve je ponude odbio.

- Je... čovjeka koji nikad ne promijeni vlastito mišljenje – jedna je od češće rabljenih izjava Ćire Blaževića. Shodno spomenutoj "doktrini" i Igor Bišćan se predomislio glede pogleda u budućnost svoje trenerske karijere.

- Prvi put su me iz HNS-a (Kustić) nazvali dok sam još bio trener Rijeke. Opcija postati izbornik neke hrvatske reprezentacije sigurno je zanimljiva svakom treneru pa i meni. No, odbio sam ponudu HNS-a jer sam bio maksimalno fokusiran na Rijeku. Moj rastanak s Rijekom nije povezan s HNS-om i izborničkom pričom. Naprosto, shvatio sam da je daljnja suradnja posve besmislena u okruženju koje je negativno nastrojeno spram stručnog stožera kluba. Nakon mog razlaza s Rijekom ponovno

se javio izvršni direktor HNS-a, Kustić. Poslije nekoliko dana time-outa, prihvatio sam njegovu ponudu. Svjestan sam da bi se svi moji postupci u karijeri mogli svesti na plus i minus. Zbog toga sam išao uvijek težim putem, ali sam na koncu nekamo ipak stigao – konstatirao je novi izbornik mlade reprezentacije Hrvatske.

Kao jedini uvjet za prihvaćanje izborničke funkcije Bišćan je istaknuo autonomnost u radu i odabir najbližih suradnika. Tako će stožer U21 reprezentacije biti identičan onom koji je donedavno vodio momčad Rijeke: Bišćanu će asistirati Ante Tomić, Renato Pilipović i Hrvoje Sunara. A kao vanjski suradnik, u svojstvu skauta za stožer će (volonterski) raditi i Mihael Mikić, Bišćanov kum i najbolji prijatelj.

Inauguracija Igora Bišćana za izbornika mlade vrste veliki je izazov za njega, ali i HNS. On je do sada (tri sezone) bio

isključivo klupski trener.

- Izbornički je posao bitno drugačiji od onog svakodnevnog u nekom klubu. Slažem se sa svima koji tvrde da se na novoj dužnosti tek trebam dokazati. No, neki su gabariti unaprijed zadani. Od mlade se reprezentacije očekuje selektiranje i profiliranje igrača za A vrstu. Sa svoje strane mogu jamčiti jedino red, rad i ozbiljnost. Kao i očuvanje kulta reprezentacije. Izbornik A reprezentacije Zlatko Dalić poželio mi je puno sreće i obećao maksimalnu suradnju. Taj detalj smatram iznimno bitnim – istaknuo je Bišćan. Samo nekoliko dana po preuzimanju izborničke dužnosti Bišćan je obznanio i popis kandidata za U19 selekciju. Zanimljivo, na listi su svi igrači, koje je za novi ciklus odredio bivši izbornik Nenad Gračan.

Tako je naposljetku „neželjeni trener“ Rijeke zamijenio „neželjenog izbornika“ U21 reprezentacije. Naime, predsjednik HNS-a Davor Šuker namjeravao je smijeniti Nenada Gračana poslije Europskog prvenstva u Italiji i San Marinu, no zamisao čelnog čovjeka nogometne organizacije jednoglasno je odbačena od članova Izvršnog odbora. Gračan je međutim nakon prve kvalifikacijske utakmice u novom ciklusu (i poraza od Škotske u Šibeniku – 1:2) sam odstupio.

A Bišćan se vratio u reprezentaciju nakon šesnaest godina!? Posljednji je puta članom hrvatske reprezentacije bio 2003. na pripremama u Čatežu. Ondje se nacionalna momčad ugravala za odlučujuću kvalifikacijsku utakmicu s Bugarskom. Pobjedom (1:0) hrvatska je vrsta ostvarila plasman na drugu poziciju u skupini i izborila dodatne kvalifikacije za Euro 2004., u kojima je potom eliminirala i Sloveniju (1:1, 1:0) te se plasirala na završni turnir u Portugalu.

Noć prije utakmice Bišćan nije proveo u hotelu Terme. Njegov izostanak uočen je tek za doručkom. "Internoj je istraži organa HNS-a" bio najviše izložen Dario Šimić, Bišćanov cimer. Zbog činjenice da nije prijavio nestanak svog sustanara, Šimić je pao u nemilost izbornika Otte Barića i uskraćena mu je kandidatura za kapetana reprezentacije.

A Bišćan? Otišao je bez pozdrava i objašnjenja. Nakon što je shvatio da nije u prvih 11. Otto Barić više ga nije zvao do konca svog mandata. Bišćana

su bezuspješno pokušavali vratiti u krug reprezentacije kasniji izbornici – Zlatko Kranjčar i Slaven Bilić. No, tadašnji predsjednik HNS-a Vlatko Marković bio je vrlo kategoričan:

- Dok sam ja na čelu saveza taj više neće igrati za reprezentaciju!

Mediji su ironično konstatirali da bi Bišćan prije doživio rehabilitaciju da je ubio čovjeka nego zbog grijeha što je napustio reprezentaciju. No, nije mu bilo povratka u HNS sve do 1. listopada 2019.

U međuvremenu Bišćan je zaključio igračku i otpočeo trenersku karijeru. Nakon talentiranog igrača hrvatski je nogomet dobio perspektivnog trenera. Danas se Bišćan doima samozatajno. Posve udaljen od razmetnih izjava kojima je uveseljavao medije dok je još igrao nogomet. Posebice u razdoblju prije nego

na svoj stav. Drago mi je da se neke stvari u hrvatskom nogometu ipak mijenjaju i da sam izabran za izbornika voljom većine ljudi koji o tome odlučuju. No, što uopće u nogometu znači nečija podrška treneru ako on nema rezultat?

"Njegovo veličanstvo" – rezultat!

Upravo su zavidni rezultati i trofeji obilježili kratku trenersku karijeru Igora Bišćana. U samo tri sezone Bišćan je osvojio dva prvenstva (s Rudešom Drugu HNL i Olimpijom Slovensku ligu) te dva Kupa (Olimpija, Rijeka). Njegovi će biografi ova ostvarenja predstaviti kao povijesna postignuća jer je Rudeš prvi put ostvario prvoligaški status, Olimpija je dvostrukom krunom prekinula višegodišnju dominaciju Maribora u slovenskom nogometu, a Rijeka je "atomsom Dinamu" otela već "bezecirani" hrvatski Kup.

je napustio Maksimir. Tada je povremeno punio novinske stupce svojim mislima. Tako se 2000. uoči Dinamovog sraza s Milanom u 3. pretkolu Lige prvaka sprdao s talijanskim reprezentativcem Albertinijem: - Demetrio, Demetrio, koga si ti u životu predriblao – Bišćanova je izjava, koju su novinski urednici plasirali na naslovnice. Usput, Milan je pobijedio 3:1, odnosno 3:0. S Albertinijem u sastavu.

Otprilike u isto vrijeme, Bišćan je u Maksimiru kao miljenik BBB-a, na provokacije Armade uzvratio pokazivanjem – "bosanskog grba". Tada vjerojatno nije imao niti u primislima mogućnost da će jednoga dana dobiti poziv predsjednika NK Rijeke. Kao što niti 2003. nije sanjao da bi svoju nogometnu budućnost jednoga dana mogao vezati uz HNS. I nekadašnjeg mu suigrača – Davora Šukera. Insajderska izvješća iz HNS-a, međutim, tvrde kako formalno prvi čovjek hrvatskog nogometa nije bio za Bišćanov angažman.

- Nemam problem s time. Svatko ima pravo

Igor Bišćan godinama je izbjegavao hrvatske medije. Većina novinara etiketirala ga je kao bjegunca iz reprezentacije, asocijalnog tipa i sl. No, taj i takav Bišćan očigledno posjeduje neku moć kojom stvara ozračje uspjeha u svlačionici.

Samo lud čovjek može uzeti momčad Rijeke nakon Matjaža Keka, govorila je većina hrvatskih trenera. I to je posve razložno razmišljanje. U trenutku odlaska najuspješnijeg trenera u povijesti HNK Rijeke, momčad je bila – na aparatima. No, Igor Bišćan uspio je iz te, posve limitirane nogometne družine, izvući maksimum. I bez potpore uvrijeđene Armade (nikada Bišćanu nisu oprostili grijeha iz prošlosti), Rijeka je osvojila drugo mjesto i senzacionalno uzela Kup.

Kada govori o nogometu Bišćan zbori ostrašćeno, autoritetom znanja. Njegovi sugovornici i suradnici to primjećuju. I slijede ga.

Ovoljetni prijelazni rok nogometaša

bio je vrlo intenzivan za hrvatske nogometaše

NAJBOLJI POSAD DINAMA JE OSTANAK OLMA

Tijekom posljednjeg (ljetnog) prijelaznog roka hrvatski su nogometaši imali tretman – tražene robe. No, novi su ih poslodavci uglavnom uzimali na kredit ili veresiju. U nogometnom poslovanju to se zove – posudba.

U epicentru pozornosti bili su ponajprije igrači koji konkuriraju za dres hrvatske reprezentacije. Nekima od njih prijelazno je razdoblje bilo poprilično uzbudljivo. Pojedincima i dramatično. U konačnici, čak deseterica hrvatskih reprezentativaca promijenila su (u nekom obliku) klupski status.

Među prvima učinio je to Mateo Kovačić. Formalno, promijenio je klub. Za rekordnih 45 milijuna eura prešao je iz madridskog Reala u londonski Chelsea. No, u njegovom statusu nije se puno toga bitnije promijenilo. Na Stamford Bridgeu ionako je proveo prethodnu sezonu, na posudbi. Slična je priča i Nikole Vlašića. Njega je Everton ustupio moskovskom CSKA-u prošle sezone. Na koncu je ruski klub otkupio Vlašićev ugovor za 15,7 milijuna eura od Engleza.

Zanimljivo, od 25 nogometaša koje je Zlatko Dalić angažirao za reprezentativne akcije u kvalifikacijama za predstojeći Euro, čisti transfer ostvarili su jedino Simon Sluga i Karlo Bartolec. Bivši je vratar Rijeke s Rujevice prešao u redove engleskog drugoligaša Luton Towna za 1,7 milijuna eura. Bartolec je pak iz Nordsjaellanda transferiran u Kopenhagen za 2,67 milijuna eura.

Istovremeno, šestorica će hrvatskih reprezentativaca iduću sezonu odraditi – na posudbi. Pritom jedino Mario Pašalić nije promijenio sredinu. On će i nadalje

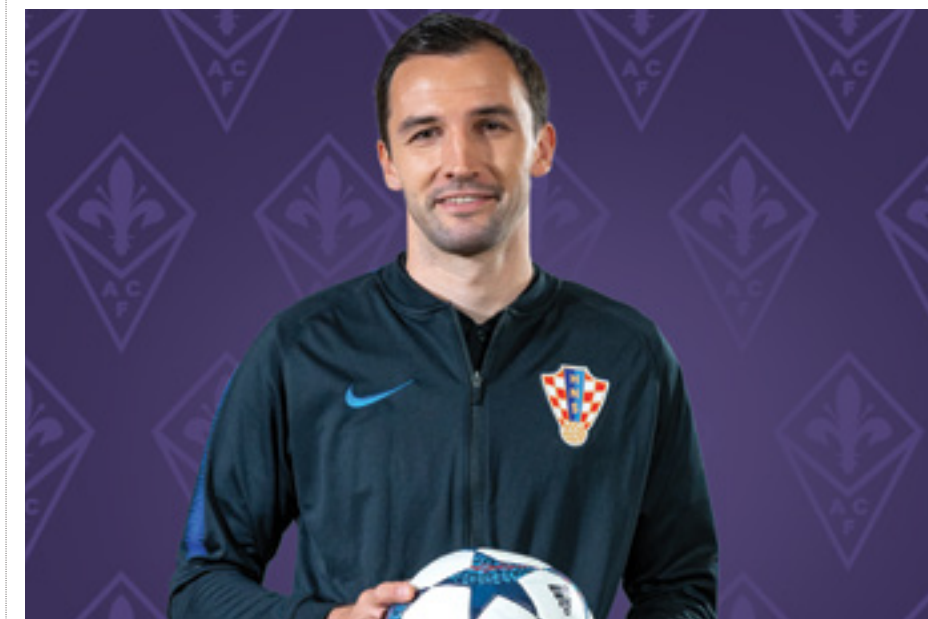
ostati (već drugu sezonu) u svlačionici Atalante. Pašalić je inače igrač Chelseaja, ugovorno vezan do 2022.

Najzvučniji prelasci (premda se de facto radi o posudbama) svakako su transferi Ivana Perišića i Ante Rebića. Minhenski Bayern platio je milanskom Interu za Perišića pet milijuna eura do konca sezone. Potom bi Bavarci za ukupni transfer morali “iskrcati” još 20 milijuna eura. Rebić je u sudačkoj nadoknadi prijelaznog roka postao igrač Milana. Talijani su s Eintrachtom iz Frankfurta dogovorili posudbu u trajanju od dvije sezone, uz opciju otkupa za 25 milijuna eura.

Svoju posljednju utakmicu za Napoli, Marko Rog je odigrao prije dvije sezone. Lani su ga Napolitanci posudili Sevilli, a ovoga ljeta Cagliariu – za dva milijuna eura. Za tzv. puni transfer klub sa Sardinije trebao bi na kraju sezone “istovariti” dodatnih 13 milijuna eura.

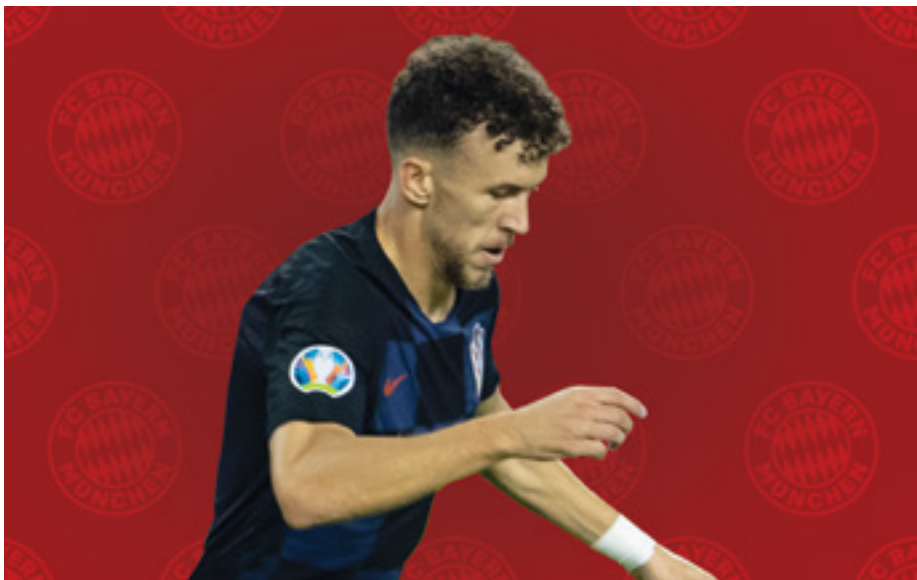
Tin Jedvaj nikako u Bayeru iz Leverkusena nije uspijevaao postati standardni stoper prve momčadi. Naum bi mogao ostvariti u bavarskom Augsburgu, bundesligašu skromnijeg rejtinga, kojemu je Jedvaj posuđen idućih godinu dana.

Neobičan ugovor o posudbi potpisao je i Milan Badelj. Njega je rimski Lazio ustupio ove sezone Fiorentini. Radi se o klubu iz

Neprijeporno, Milan bi trebao biti najveći izazov i trenutak spoznaje o veličini Rebićeve karijere. Dosadašnji pokušaji hrvatskog napadača u Serie A nisu bili uspješni. Igrao je u Veroni (10 nastupa, 0 golova) i Fiorentini (12 utakmica, 3 gola).

kojega je Badelj i prešao u Lazio. Uspije li hrvatski reprezentativac u starom društvu dosegnuti nekadašnji status (nekoć je bio i kapetan momčadi), Fiorentina ima mogućnost otkupiti njegov ugovor za četiri milijuna eura.

Za izbornika Zlatka Dalića najveći su problem igrači, upitnog statusa, koji nisu uspjeli promijeniti klub. Njih su novinske rubrike tretirale kao – najveće gubitnike prijelaznog roka. To su ponajprije Lovre Kalinić, Dejan Lovren i Ivan Rakitić, tercet koji u hijerarhiji hrvatske reprezentacije ima istaknute pozicije.

Kalinića nema u zapisnicima utakmica Aston Ville. On je dakle i formalno treći vratar engleskog drugoligaša iz Birminghama. Najčešće niti Dejana Lovrena nije bilo među 18 prijavljenih igrača u sastavu Liverpoola ove sezone. U taktičkim projekcijama Jürgena Kloppa, Lovren je tek četvrti stoper među kandidatima za momčad prvaka Europe. Ispred njega su Nizozemac Van Dijk, engleski reprezentativac Gomez i Kamerunac Matip. Zbog nezavidnog statusa Lovren je nastojao ovog ljeta promijeniti klub, no poželjni transfer u Romu, u posljednji se trenutak – izjalovio.

Indikativno je da na startu sezone Lovren nije dobio priliku u Premiershipu i(li) Ligi prvaka. Jedina dva nastupa do početka listopada Lovren je upisao igrajući za hrvatsku reprezentaciju (protiv Slovačke i Azerbajdžana). Tek u 8. kolu Premierlige (5. listopada) Lovren je debitirao u momčadi Liverpoola, protiv Leicestera (2:1). Trener Klopp prethodno mu je kazao: zaboravi prijelazni rok i resetiraj glavu, u mojim si razmišljanjima.

Vjerojatno se i Ivan Rakitić nalazi negdje u taktičkim skicama Ernesta Valverdea. Točnije rečeno, hrvatski je reprezentativac na periferiji razmišljanja trenera Barcelone. Bilo je to evidentno već nakon prvih pet utakmica sezone, kada je Rakitić na terenu proveo svega 97 minuta.

Tijekom prijelaznog roka katalonski je klub imao svakoake kombinacije u kontekstu (nerealiziranog) transfera

Brazilca Neymara. U svim transakcijama spominjan je i Rakitić. Već tada bilo je izgledno kako bi se hrvatski reprezentativac u taktičkim planovima trenera Ernesta Valverdea mogao pojaviti tek u epizodnim ulogama. Mada je Barcelona ovoga ljeta od veznih igrača angažirala jedino Nizozemca De Jonga.

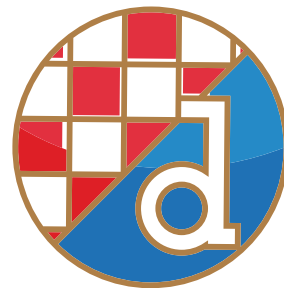
Još donedavno Ivan Rakitić izbornika je Dalića tražio da ga poštedi nekih manje bitnih utakmica jer je imao u sezoni po 70-ak nastupa.

Neverending story proteklog prijelaznog roka bio je transfer Marija Mandžukića. Dolaskom Maurizija Sarrija, bivši je hrvatski reprezentativac proslijeđen na transfer listu. Novi trener Juventusa preferira sustav igre 4-3-3, a kao napadački tercet primarno vidi trojac – Douglas Costa, Higuain, Ronaldo. Gotovo dva mjeseca mediji su razvlačili Mandžukićev transfer i selili ga po svim svjetskim meridijanima. Među potencijalnim novim poslodavcima figurirali su i ugledni europski klubovi (Manchester United, Bayern, Borussia Dortmund, Milan...), ali i moćni platiše iz Kine i Katara. Mandžukić je spominjan u svim oblicima poslovanja – od posudbe do transfera i(li) robno-robne razmjene. Ništa od navedenog nije međutim realizirano.

A u ponedjeljak, 2. rujna, u ponoć, okončan je još jedan prijelazni rok i u Prvoj HNL. Ovoljetni nogometni sajam potvrdio je nepovratni trend raslojavanja među hrvatskim prvoligašima. Platežne mogućnosti, odnosno visina klupskog

budžeta, stavke su koje reguliraju odnose i naposljetku rasplet na ljestvici Prve HNL.

Tzv. velika četvorka hrvatskog nogometa – Dinamo, Hajduk, Rijeka i Osijek značajno su se financijski odvojili od ostatka lige. Spomenuti klubovi saldo

prijelaznog roka iskazuju u milijunima eura. Tu je još Lokomotiva, koja za poneki transfer može odvojiti stotinjak tisuća eura. Ostali, svoja pojačanja za novu sezonu nabavljaju na buvljaku, gdje igrači koštaju do 50.000 eura ili dolaze – bez odštete.

Za veliku četvorku HNL-a osobito je uzbudljiv i efikasan bio posljednji dan prijelaznog roka. Kvartet najboljih hrvatskih klubova dodatno se osnažio za nastavak sezone. Hajduku se vratio

(povremeni) reprezentativac Filip Bradarić. Cagliari ga je ustupio splitskom klubu do kraja sezone. Bradarić je svojevrijedno pristao na skromnije financijske uvjete, koje će imati na Poljudu (300.000 eura). Također, Splitsani su u finišu "mercata" angažirali i Ivana Bulosa Guerrera, Peruanca hrvatskih korijena (baba mu je iz Rijeke). Radi se o 26-ogodišnjem napadaču koji je već igrao u Europi (Belgija, Portugal).

Dobar posao u smiraj prijelaznog roka napravila je i Rijeka. Od Genta je posudila Franka Andrijaševića. U spomenuti je klub Rijeka transferirala Andrijaševića prije dvije sezone za 4 milijuna eura. Igrač, koji se najizravnije povezuje s prvim i jednim naslovom prvaka riječkog kluba (32 utakmice, 18 golova) nije uspio u belgijskom nogometu (34 utakmice, 2 gola). Da se na Rujevici osjeća kao riba u vodi, Andrijašević je pokazao već u prvom nastupu kada je postigao pogodak u jadranskom derbiju, protiv Hajduka (1:1).

Neobičan slijed događanja odvijao se u osječkom Gradskom vrtu. Kao u fabuli nekog triler, tri dana su Osječani skrivali čovjeka po imenu Jerry Mbakogu, bojeći se da ga netko – ne otme!? Sve dok spomenuti, no za većinu konzumenata hrvatskog nogometa posve nepoznati igrač, nije potpisao dvogodišnji ugovor. Mbakogu je u Osijek stigao iz talijanske Padove (Serie B), a u CV-u 26-ogodišnjeg nigerijskog napadača stoji da je ostvario i 24 nastupa u Serie A, kao i da se za njega zanimalo Jürgen Klopp, još dok je bio trener Borussije iz Dortmunda.

U zaleđu spomenutih transfera, realiziranih pet do dvanaest, ostvaren je i prelazak mladog hrvatskog reprezentativca Sandra Kulenovića iz varšavske Legije u Dinamo. Upravo je u spomenuti poljski klub Kulenović otišao kao 16-ogodišnjak (bio je godinu dana i u mladoj momčadi Juventusa na posudbi). Odbjeglog sina, Dinamo je platio 1,6 milijuna eura. Maksimirski klub za njega je od Legije 2016. dobio svega 70.000 eura, koliko iznosi UEFA-ina odšteta – za razvoj mladih igrača.

Ipak, medijski najintrigantnija pojava

ljetnog prijelaznog roka u Prvoj HNL svakako je povratak u hrvatski nogomet čovjeka po imenu – Jorge Sammir Cruz Campos. Bivši hrvatski reprezentativac nije međutim stigao u Maksimir već na sporedni kolosijek – u Lokomotivu.

Dinamo se posljednjih godina nametnuo hrvatskoj konkurenciji kao – svijet za sebe. Konačno, maksimirski je klub jedini napravio iskorak i u europskim razmjerima. Rezultatima, ali i financijskim dosezima. Iako se ovaj prijelazni rok u Maksimiru smatra jednim od mirnijih tijekom proteklog desetljeća, Dinamo je od četiri transfera (Šunjić, Rrahmani, Majstorović, Lecjaks) uprihodio 10,7 milijuna eura. Istovremeno je hrvatski prvak potrošio svega 4,6 milijuna za dvojicu igrača (Ivanušec, Kulenović) te je još dvojicu doveo bez odštete (Pinto, Moubandje). Dinamo je vlasnik i najvećeg ovosezonskog transfera u HNL-u: na inzistiranje trenera Bjelice u maksimirsku je svlačionicu iz Lokomotive stigao mladi reprezentativac Luka Ivanušec. Za tri milijuna eura!

Ipak, doima se kako je Dinamo najbolji posao napravio – nerealiziranim transferom Danija Olma. Premda je mladi Katalonac nastojao krenuti ususret novim izazovima, kraj prijelaznog roka dočekao je – u Maksimiru. Odbio je ponudu Dinamovog obnovljenog ugovora – šest milijuna eura za pet godina zbog jednog (spornog) detalja: maksimirski je klub u ponudeni ugovor uglavio odštetni zahtjev od 40 milijuna eura! Tako Dani Olmo i dalje igra za Dinamo uz skromnu godišnju gažu od 350.000 eura. Ugovor mu istječe 30. lipnja 2021.

Iznimno veliki promet zabilježen je ovoga ljeta na Poljudu. Hajduk je prodao trojicu nogometaša (D. Bradarić, Kovačević i Lopez) za 6,55 milijuna eura, a uz investiciju od gotovo tri milijuna eura osvježio je svlačionicu s osmoricom novih igrača (Simić, Dolček, Posavec, Čolina, Edouk, Jakoliš, F. Bradarić i Guerrero). No, većinu spomenutih transfera splitski je klub realizirao tek nakon nečasnog otpusta iz Europe i eliminacije od malteškog predstavnika (Gzira United) u kvalifikacijama za Europsku ligu.

MLADI HAKLERI, U19, OSVJETLALI OBRAZ FUTSALA HRVATSKE

EURO FINALE KAO NAJAVE VELIKE PERSPEKTIVE

Hrvatski nogometaši kasnije sazrijevaju, jedna je od floskula koje prate mlađe naraštaje selekcija HNS-a. Prethodnu tezu najčešće podržava argument kako hrvatski nogomet u mlađim uzrasnim kategorijama nikad nije dosegao visine do kojih su stigli seniori. Tek sporadično, poneka bi generacija na europskim smotrama stigla najviše do – trećeg mjesta (poput U19 za koju su legendarne 1998. na Cipru igrali – Pletikosa, Sablić, Sabolčki, Šerić, Polovanec, I. Leko, Balatinac, Deranja, Mikić, Olić, Bjelanović i Buden).

No, ove je godine HNS dobio i jednu srebrnu generaciju među tinejdžerima. Radi se o futsal reprezentaciji – do 19 godina. Na prvom Europskom prvenstvu za spomenuti uzrast hrvatski su mladi hakleri stigli do finala.

A završni turnir u Rigi, futsal igrača mlađih od 19 godina, loše je počeo za hrvatsku

reprezentaciju. Na startu ih je pobijedila Španjolska. Naizgled lako – 3:0. Tog trenutka nitko nije znao – što u nastavku natjecanja možemo očekivati od hrvatske momčadi na turniru u Latviji?

- Doživjeli smo šok na startu, ali već u narednoj utakmici deklasirali smo Nizozemsku (6:0) i vratili izgubljeno samopouzdanje. Taktički smo odlično odradili i utakmicu protiv Ukrajine (3:1). Bilo je evidentno da se dižemo formom iz susreta u susret – kazuje izbornik futsal U19 reprezentacije, 49-godišnji Marinko Mavrović, legendarni igrač malog nogometa i aktualni trener MNK Uspinjača Gimka.

Hrvatska se kao drugoplasirana reprezentacija probila u polufinale turnira, gdje se namjerila na jednog od favorita natjecanja, selekciju Portugala. Post festum, sraz protiv Portugala dobio je epitete najneizvjesnijeg i najdramatičnijeg susreta Europskog prvenstva. Nakon 40

minuta dvoboja u kojemu su dominirale obrane, semafor je pokazivao rezultat – 1:1. Portugalci su povelili, ali je Josip Jurlina priskrbio hrvatskoj momčadi dodatnih 10 minuta produžetaka pogotkom postignutim – dvije sekunde prije isteka drugog poluvremena!

U produžecima su Portugalci još jednom došli do rezultatske prednosti, ali je stvari vratio na početak Fran Vukelić (iz nemoguće situacije) minutu i 45 sekundi prije konačnog završetka. Drama je kulminirala izvođenjem udaraca sa šest metara. Za Hrvatsku su bili precizni Mudronja i Cvišić. Rasplet je uslijedio tek u posljednjoj seriji raspucavanja šesteraca. Hrvatski je vratar Čizmić obranio šut Nevesa, a Jurlina sačuvalao prisebnost i koncentraciju za pogodak vrijedan finala Europskog prvenstva.

- Objektivno, bili smo u psihološkoj prednosti uoči izvođenja penala jer smo se dvaput vraćali „iz mrtvih“. Zajedno s nama,

od veselja su poskočili i Španjolci. Veliko je rivalstvo među njima. Čak su Portugalci bolji u međusobnim susretima. Savezi spomenutih reprezentacija ulažu milijunska sredstva u futsal i zato je naš plasman u finale ogromno iznenađenje. Otrpili smo kao da Dinamo pobijedi Manchester City – plastično je uspjeh svoje momčadi opisao Mavrović.

U finalnom ogledu sa Španjolskom prostora za senzaciju i hrvatske ambicije

de facto nije bilo. Nakratko se pojavio privid nade u uspjeh kada je Mužar u 14. minuti uravnotežio rezultat (1:1). Međutim, taj gol kao da je razljutio „furijsku“. Završnicu prvog poluvremena mladi su Španjolci doista odigrali furiozno i prvih 20 minuta okončali vodstvom – 4:1. Nastavak je bio tek formalnost. Bila je to 15. pobjeda zaredom španjolske reprezentacije!

- Nas je utakmica s Portugalom potrošila i psihički i energetske. Nismo uspjeli parirati Španjalcima u finalu. Većina reprezentacija

se za turnir u Latviji pripremala mjesec dana. Mi smo se u Delnicama uigravali tek tjedan dana. No, osjećamo se veličanstveno. Poseban je osjećaj kada znaš da cijela Hrvatska navija za tebe. Mislim da još nismo svjesni postignutog uspjeha. Objektivno, tko je u Hrvatskoj uopće znao da mi idemo u Latviju? Mnogi su za nas čuli tek nakon uspjeha u Rigi. Ali već je i to velika stvar – zaključuje Mavrović.

FUTSAL U19 REPREZENTACIJA:

Nikola Čizmić (Split Tommy), Božo Sučić (Split Tommy), Josip Jurlina (Split Tommy), Jakov Mudronja (Futsal Dinamo), Filip Petrušić (osijek Kelme), Toni Rendić (Split Tommy), Antonijo Papac (Uspinjača Gimka), Dominik Cvišić (Futsal Dinamo), Mateo Mužar (Futsal Dinamo), Vicko Radić (Split Tommy), Filip Radaj (Crnica), Fran Vukelić (Uspinjača Gimka), Duje Dragun (Aurelija), Jakov Hršić (Split Tommy).

Po završetku Eura, specijalni žiri UEFA-e uvrstio je dvojicu hrvatskih igrača (Jurlina i Vukelić) u najbolju momčad turnira.

FOKUS TOČKE U NOGOMETU

Postoje brojni načini razvoja i treninga fokusa kao vještine: postavljanje ciljeva, vježbe disanja, mentalna simulacija ili korištenje fokus točaka.

Danas je teško zamisliti vrhunskog sportaša ili sportašicu koji ne koriste ove stvari, a posebno mentalnu simulaciju (vizualizaciju) kod pripreme za natjecanja i treninge. Neki ju koriste uz pomoć mentalnih trenera i onda možemo govoriti o pravom mentalnom treningu koji pomaže trenažnom procesu, pospješuje automatizaciju ispravne izvedbe i povećava sigurnost kod performansa. Ostali sportaši često mentalnu simulaciju koriste spontano, no u tom slučaju riječ je o zamišljanju sportske izvedbe bez jasnih pravila. Takva mentalna simulacija može biti korisna iako nema sve navedene efekte kao kad se vježba po jasnim pravilima i uputama.

Zbog toga smo se odlučili pojasniti vam jedno od glavnih pravila treninga mentalne simulacije, a to je korištenje fokus točaka.

Kod prave mentalne simulacije potrebno je nogometnu igru promatrati kroz fokus točke koje predstavljaju segmente tehnike i/ili taktike igre. Ti segmenti su individualni, što znači da nema dva nogometaša koji imaju iste fokus točke za isti element i/ili dio taktike u igri. Promatrajte to kroz svakodnevna iskustva – u vožnji automobila nekome će biti važno obraćati pažnju na razmak među automobilima, drugome na broj okretaja ovisno o brzini u koju je ubačen mjenjač. Oba vozača mogu voziti jako dobro, bez obzira na to što mu/joj je važno percipirati tijekom vožnje.

Dakle, fokus točke su svojevrsni tragovi koji nas vode do konačnog cilja. Što smo jasnije opisali navedene tragove, imamo veću šansu kvalitetno završiti tehnički

element i/ili odigrati taktički zadatak. Upravo na taj način, većina naše pažnje bit će usmjerena na igru, a ne na sumnju u izvedbu, strah ili očekivanja što nas čini sigurnijim u sebe jer nad navedenim nemamo kontrolu.

Također, ne treniramo svi za istog trenera. Svaki od njih ima svoje specifične zahtjeve, svaki vas vodi u svom smjeru. Jasno određivanje tih zahtjeva ubrzava vaš napredak na terenu, posebno ako ste tek promijenili klub ili je vaš klub odlučio promijeniti trenera.

Jasni znakovi (na engleskom: CUES) pomažu nam opisati tragove – naše fokus točke. Npr. ukoliko vam je važno kod kratkog pasa zategnuti stopalo jer to je ono što će vam pomoći biti precizniji u dodavanju, fokus točka je stopalo, a znak je zategni! Nadalje, ako vam je u igri važno imati dobar pregled terena, fokus točka je okretanje glave lijevo desno, a znak je osvrtnje! Primjera je mnogo, pokušajte pronaći vlastite.

Kratki i jasni znakovi složeni u smisleni niz daju nam priliku držati fokus tamo gdje mu je i mjesto – na vlastitoj nogometnoj igri, a ne na rezultatu, publici, treneru ili vlastitim očekivanjima.

Fokus točke koristimo u mentalnoj simulaciji, ali i u dnevnim treninzima kako bi nam ušli u naviku – kako bi automatizirali proces korištenja znakova. Nakon toga, znakove možemo koristiti i na utakmicama. Ako želite saznati više o mentalnoj simulaciji pročitajte naše članke koji slijede ili neke od naših članaka na stranici mentalnitrening.hr

Ana i Igor Čerenšek

In Memoriam

ANDRO ZARAČ

Samo mjesec dana prije velikog uspjeha (srebrne medalje) hrvatske futsal reprezentacije do 19 godina na Europskom prvenstvu u Latviji, ta je selekcija izgubila svog člana. Preminuo je Andro Zrač. Mladi je igrač dubrovačkog Squarea doživio prometnu nesreću. Vozeći moped iznenada je izgubio nadzor nad vozilom i zaletio se u brdo. S njim je na mopedu bila i 18-godišnja prijateljica, košarkašica Raguse. Oboje su pali na kolnik. Ona je međutim prošla s lakšim ozljedama dočim je Andro preminuo do dolaska hitne pomoći.

Naknadno je utvrđeno da uzrok smrti nije bio udes s motorom (oboje su imali zaštitne kacige) već zatajenje srca. Neposredno prije nesreće, Zrač je igrao turnir u malom nogometu na Kantafigi.

- Bio je dečko za primjer, na parketu neustrašiv. Ostavljao je dojam kao da je deset godina stariji. Bio sam mu izbornik u U19 reprezentaciji, a ranije i trener u MNK Square, kada je iz mlađe kategorije promoviran u prvu momčad. Andro je trebao biti jedan od ključnih igrača naše reprezentacije na Euru u Latviji. Bio je sjajni napadač. Jednom je prekinuo igranje, govorio je da razmišlja o prekidu karijere, ali nije spominjao razloge – prisjeća se izbornik hrvatske U19 futsal reprezentacije, Marinko Mavrović.

FIFA FIFPRO
WORLD 11

CROATIA

